

האומר פרק שלישי קידושין

גט. עין משפט נר מצונה

ה א טוֹסְעַת הָלֶבֶשׂ קִימָן לָ
קִימָן יְ;

ב ג מ"ר סס וופ"ט מס' מ' ל' ר' מ"ט ע' סס
ל' מ' ל' ר' מ"ט ע' סס
כ ר' מ' ל' ר' מ"ט ע' סס
ד ר' מ' ר' פ"ז מ' סס וופ' מ' ר' מ' סס
ה כ ר' מ' ר' פ"ז מ' סס
ו ר' מ' ר' פ"ז מ' סס
ז ר' מ' ר' פ"ז מ' סס
ט ר' מ' ר' פ"ז מ' סס
י ר' מ' ר' פ"ז מ' סס
ג ר' מ' ר' פ"ז מ' סס
ה ר' מ' ר' פ"ז מ' סס

כל טוועטיך ייד טומן כל
טבך נל:
יא ח מוי פאי מאהמאות
ויזדערס פאי זונ קאנגע
פאנץ ג מוטזערס פאלע שטראָט
קומל פשׂוּגַן:
יב ט מוי פאי מאה מאָלְס
סלאָכָן:

מופע תומפות

חומר ר' הוקין

אכפיאו לאחדו, להן קודם ניששה להעיזה עכשו
ונוגה רבת אסורה לשליטה
בך, ואנא אלאי. בקעה על
בעל ווועיטה הויה זיין
הנושם לאטער קעק אצלל
אלל אסן שדרה נאבק
בעיגינן. לאחדו של
הנירנו לו נקעה שבבון
ההתקה. השתק עלי.
קדום קובלנה,
לקיונטה, גבלינה
בלוחות הרגל והר כולם
אסן בכל פון הרה, הרה.
עגונה, ריש-וועיטה רוחת מלהן
מן הפקד או שינגען לא כלל
הכנית. פון לא נירוא דראַה
מאנק פון האיך לען השאר

אין זו בדרכו, וזה לו עילוי
או פיטר טלית עלייה מעבירין
אותה הדעת, ובו רוחן וברוחם
ובחישותה (שם פ' ב' ה'יא) צבוי.
טפרק אריי אלן דודיאן כי האי
שיטרומין, וכן אמר ונעשה מה
ע. והוא מודע לחומרה ברוחן. קשישת
ההנור. דן אל הקדרון. ואגש
ההנור. דונזון. לא למלה. דניאו
ו. ולדא דידיה הוא ואלא דבר לה
ו. דיאו חוך ל' יומס פשיטא שלא

לענץ ולגער:
מעסֶה

טמודות תש"ס

תורה אור השלם

ו. עבר ביתו ברגע
ושונה מוגנת יהודית
משל טו

הנחות הב"מ